

Buff: Det er jo saa i denne Sal, at en Ting i Forveien bliver betragtet som fastslaaet, naar der ingen Indsigelse fremkommer, og derfor vil jeg ikke tie stille her til de Bemærkninger, som den ærede sidste Taler kom med. Skjøndt vi to indtage den samme Stilling i Samsundet, saa at vi have nogenlunde den samme Erfaring, maa jeg dog tilstaa, at min Erfaring i dette Punkt er noget forskjellig fra det ærede Medlems. Saa længe jeg kan huske, har jeg set, at navnlig paa de større Gaarde, hvor man havde godt Raad dertil, har man benyttet Dyrslæge til Kreaturvadssk, men det har ingenlunde været saa, at Dyrslægen har medbragt de Rår, som skulde bruges til Blandingen. Men naar det er saa, har det ærede Medlem fra Hjerteminde (N. Andersen) ikke Lov til at staa op og sige, at Dyrslægerne altid have Rårerne med; det have de ikke. Det er fuldstændig rigtigt, hvad det ærede Medlem siger, at ved Rårerne kan der afstedkommes megen Ulykke, hvis man ikke er forsigtig. Jeg indrømmer det ærede Medlem, at det er derved, at Ulykkerne forsaavidt komme, men det er dog ingenlunde saa, at vi Lægfolk ikke godt kunne foretage denne Vadsskning af Kreaturer og være forsigtige og passe paa. Det er heller ikke rigtigt, hvad det ærede Medlem siger, at naar vore Kreaturer blive vadsskede af Dyrslægerne, ere vi ikke udsatte for, at de tage Skade. Jeg har set mere end en Gang, at en Dyrslæge har været med til at vadsske Kreaturer, men paa Grund af, at der paa Kreaturerne har været aabne Saar, som paa ingen mulig Maade kunne taale, at Opløsningen kommer til dem, er det afstedkommet stor Ulykke for vedkommende Mand, hvis Kreaturer nær vare døde. Vi ere ingenlunde absolut sikrede hverken i den ene eller den anden Retning derved (Afbrydelse af N. Andersen). Det glæder mig, at det ærede Medlem fra Hjerteminde indrømmer, at vi ikke ere absolut sikrede mod Fare ved at følge ham, og skulle vi saa ikke tage ganske fornuftigt og praktisk og naturligt paa denne Sag uden at komme ind paa en Debat om Kvalitetslovgivningen, som vi havde Diskussion om forleden Dag. Er der ikke en lille Forskjel her? Ikke fordi det ene Bæjen er et Kreatur og det andet et Menneske; thi jeg hylder den Sætning, at Kreaturerne have ingen anden Gud end Mennesket, og derfor bør vi pleie og behandle Dyrene humanit og ordentligt, hvad ogsaa, tror jeg, de fleste Landmænd gjøre. Men det er en Proces, som vi Landmænd skulle have gjort hvert eneste Aar, og i disse daarlige økonomiske Tider, hvor netop de magreste Egne ere mindst

besatte med Læger og Dyrslæger, og hvor det altsaa foruden Beføstningen og Uvilligheden mange Gange ere umuligt at gaa den Vej, forekommer det mig, at naar vi skulle til at indføre Love, ved hvilke der skal indføres strappere Bestemmelser i Retning af, hvad vi tildels have været inde paa hidtil, da er der, efter de Erfaringer, der ere gjorte i de senere Aar, ikke Grund til at antage saa stærke Bestemmelser. Nu siger den ærede Minister ganske vist, at det kan tillades Andred end Dyrslæger at foretage denne Vadssk; gjennem Ministeriet kan man faae Lov til det. Det kan være muligt, men det er ikke saa behageligt at skulle andrage ministerielt om at faae Lov til Dit og Dat; det er ikke behageligt, det have vi mange Erfaringer for, og det har givet Skuffelser i mange Retninger. Jeg kan ikke se Andet, efter den Erfaring jeg har, end at det grumme godt kan gaa med Forsigtighed og Fornuft, og der er Tusinder af Landmænd paa Landet den Dag i Dag, der gjøre det, det er sikkert, det føler jeg mig fuldstændig overbevist om. Da jeg tror, at det har stor økonomisk Betydning, ville de Herrer kunne forstaa, at jeg ikke kan gaa med til et saadant Forslag, og at jeg vil nedlægge Indsigelse imod det. De Grunde, der ere anførte af det ærede Medlem fra Hjerteminde (N. Andersen), er jeg overbevist om, han selv vil indrømme ikke vare absolute og ikke afgjorte Beviser mod at gaa den Vej, jeg har anbefalet.

Da ikke Flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Bajer: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag af Bajer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af Forslag til Lov, indeholdende nogle Forandringer i Forligslovgivningen.

(Lovforslaget findes i Tillæg O. Sp. 11.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.